

Категорія справи №

521/5718/17

: Цивільні справи (з 01.01.2019); справи позовного провадження; справи у справах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; страхування, з них; позики, кредиту, банківського вкладу, з них.

Надіслано судом: **26.04.2019**. Зареєстровано: **28.04.2019**. Оприлюднено: **02.05.2019**.

Дата набрання законної сили: **24.04.2019**

Номер судового провадження: **22-ц/813/1581/19**

Номер провадження: 22-ц/813/1581/19

Номер справи місцевого суду: 521/5718/17

Головуючий у першій інстанції Гуревський В. К.

Доповідач Журавльов О. Г.

ОДЕСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24.04.2019 року

м. Одеса

Одеський апеляційний суд у складі:

головуючого - Журавльова О.Г.,

суддів: Комлевої О.С., Кравця Ю.І.,

за участю секретаря Павлючук Ю.В.,

учасники справи:

позивач - публічне акціонерне товариство «ОТП Банк»,

відповідач - ОСОБА_2, від імені якої діє законний представник ОСОБА_3,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спрощеного провадження апеляційну скаргу публічного акціонерного товариства «ОТП Банк» на рішення Малиновського районного суду міста Одеси від 16 листопада 2018 року у складі судді Гуревського В.К.,

встановив:

У квітні 2017 року ПАТ «ОТП Банк» звернулося до суду позовом, уточнивши який, просило стягнути з відповідача заборгованість за кредитним договором №ML-502/132/2008 від 05 серпня 2008 року в загальному розмірі 1274993,85 гривень, з яких заборгованість по тілу кредиту складає 1104709,50 гривень, заборгованість по відсоткам складає 170284,32 гривень, а також вирішити питання судових витрат.

Позов обґрунтовано тим, що 05 серпня 2008 року між ЗАТ «ОТП Банк» (в цей час - ПАТ «ОТП Банк») та ОСОБА_5 було укладено кредитний договір №ML-502/132/2008, відповідно до умов якого банк надав ОСОБА_5 кредит у розмірі 55000,00 доларів США строком до 05 серпня 2033 року зі сплатою відсотків за користування кредитом, а відповідач зобов'язався сплачувати платежі встановлені договором, згідно графіку погашення, додатків до договору.

22 квітня 2009 року між Банком та ОСОБА_5 було укладено додатковий договір №1 до кредитного договору, відповідно до якого пунктами 3.2 та 3.3 було внесено зміни до кредитного договору шляхом наступного: на період з 05 травня 2009 року до 04 жовтня 2009 року для розрахунку процентів за користування кредитом буде використовуватись фіксована процентна ставка в розмірі 7%; на період з 05 жовтня 2009 року до повного виконання боргових зобов'язань за кредитним договором для розрахунку процентів за користування кредитом буде використовуватись плаваюча процентна ставка в розмірі 4,89%.

18 листопада 2014 року між банком та ОСОБА_5 було укладено додатковий договір №2 до кредитного договору, відповідно до якого пунктами 2.1.1, та 2.1.1.1. було внесено зміни до кредитного договору шляхом наступного: на період з 18 листопада 2014 року до 04 листопада 2015 року для розрахунку процентів за користування кредитом буде використовуватись фіксована процентна ставка в розмірі 8,89%; на період з 05 листопада 2015 року до повного виконання боргових зобов'язань за кредитним договором для розрахунку процентів за користування кредитом буде використовуватись плаваюча процентна ставка в розмірі 4,89%.

В зв'язку з неналежним виконанням умов договору станом на 22 березня 2017 року виникла прострочена заборгованість за кредитним договором №ML-502/132/2008 від 05 серпня 2008 року на загальну суму 47483,93 доларів

США, що за курсом НБУ становить 1274993,85 гривень, яка складається з: залишок заборгованості за кредитом у розмірі 41142,12 доларів США, що за курсом НБУ становить 1104709,50 гривень; відсотки за користування кредитом за період з 10 грудня 2015 року по 21 березня 2017 року у розмірі 6341,81 доларів США, що за курсом НБУ становить 170284,32 гривень.

Рішенням Малиновського районного суду міста Одеси від 16 листопада 2018 року у задоволенні позову ПАТ «ОТП Банк» до правонаступника відповідача - ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, від імені якої діє законний представник ОСОБА_3 про стягнення заборгованості за кредитним договором відмовлено. Відмовляючи у задоволенні позову суд першої інстанції посилався на відсутність доказів щодо обсягу спадкового майна після померлого відповідача ОСОБА_5, його вартості, що унеможливорює визначення суми, яка має бути стягнута саме з ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1. Крім того, суд першої інстанції зазначив, що дружина померлого ОСОБА_3 претендує на частку в спільному майні подружжя, набутого під час шлюбу і до смерті ОСОБА_5.

Вказане рішення суду оскаржує в апеляційному порядку ПАТ «ОТП Банк» через представника - Кравчук М.В. В скарзі з посиланням на неправильне застосування судом норм матеріального права та порушення норм процесуального права ставиться питання про скасування судового рішення з ухваленням нового рішення про задоволення позову. Основними доводами апеляційної скарги є посилання на ст. 1282 ЦК України, згідно якої ПАТ «ОТП Банк» має право на задоволення позову, крім того, на спростування висновків суду першої інстанції, надав до суду апеляційної інстанції копію нотаріально засвідченої згоди ОСОБА_3, наданої ОСОБА_7 на отримання кредиту та передачу в іпотеку квартири АДРЕСА_1 та звіт про незалежну оцінку вказаного нерухомого майна від 03 грудня 2018 року.

На вказану апеляційну скаргу представником відповідачів адвокатом ЖмудО.В. був наданий відзив, в якому ним заперечується проти задоволення апеляційної скарги з огляду на те, що ПАТ «ОТП Банк» не було надано доказів стосовно вартості спадкового майна, та не було заявлено клопотання в суді першої інстанції про забезпечення доказів, як це передбачено ст. 116 ЦПК України.

Також у відзиві зазначено, що відповідачем було повідомлено кредитора та суд про факт смерті боржника та не вчинено перешкод банку в реалізації прав в позасудовому порядку. Проте, незважаючи на обізнаність банку, що до спадкової маси увійшла лише 1/2 частини квартири, на пропозицію щодо позасудового порядку вирішення спору банк не погодився.

Ухвалою апеляційного суду Одеської області від 26.12.2018 року у складі судді Заїкіна А.П. відкрито провадження у справі (т.2 а.с.5).

Указом Президента України №452/2017 від 29 грудня 2017 року «Про ліквідацію апеляційних судів та утворення апеляційних судів в апеляційних округах», ліквідовано апеляційний суд Одеської області, створено Одеський апеляційний суд, який здійснює правосуддя в апеляційному окрузі, який включає Одеську область, з місцезнаходженням у м. Одесі.

Відповідно до ч. 6 ст. 147 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у разі ліквідації суду, що здійснює правосуддя на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (відповідних адміністративно - територіальних одиниць), та утворення нового суду, який забезпечує здійснення правосуддя на цій території, суд, що ліквідується, припиняє здійснення правосуддя з дня опублікування в газеті «Голос України» повідомлення голови новоутвореного суду про початок роботи новоутвореного суду.

Частиною 5 статті 31 ЦПК України передбачено, що у разі ліквідації або припинення роботи суду справи, що перебували у його провадженні, невідкладно передаються до суду, визначеного відповідним законом або рішенням про припинення роботи суду.

На виконання вимог Закону України «Про судоустрій і статус суддів», ЦПК України рішенням зборів Одеського апеляційного суду від 28.12.2018 року №1 днем початку роботи суду визначено 03.01.2019 року, до якого підлягають передачі всі справи, що перебували в провадженні апеляційного суду Одеської області.

Згідно протоколу автоматизованого розподілу судової справи від 21.01.2019 року визначено колегію суддів Одеського апеляційного суду в складі: головуєчого судді Журавльова О.Г., Комлевої О.С., Кравця Ю.І.

Ухвалою Одеського апеляційного суду від 25 січня 2019 року справу прийнято до провадження колегії суддів та призначено до розгляду.

Вивчивши матеріали справи, заслухавши суддю - доповідача, перевіrivши законність і обґрунтованість рішення в межах позовних вимог, доводів апеляційної скарги та заперечень на неї, судова колегія вважає, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню, з наступних підстав.

Відповідно до вимог ст. 263 ЦПК України судові рішення повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права із дотриманням норм процесуального права. Судове рішення має відповідати завданню цивільного судочинства, визначеному цим Кодексом. При виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування відповідних норм права, викладені в постановках

Верховного Суду. Обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Згідно ч. 1 ст. 264 ЦПК України під час ухвалення рішення суд вирішує такі питання: 1) чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються; 2) чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження; 3) які правовідносини сторін впливають із встановлених обставин; 4) яка правова норма підлягає застосуванню до цих правовідносин; 5) чи слід позов задовольнити або в позові відмовити; 6) як розподілити між сторонами судові витрати; 7) чи є підстави допустити негайне виконання судового рішення; 8) чи є підстави для скасування заходів забезпечення позову.

Відповідно до ч. 1-3 ст. 367 ЦПК України, суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції досліджує докази, що стосуються фактів, на які учасники справи посилаються в апеляційній скарзі та (або) відзиві на неї. Докази, які не були подані до суду першої інстанції, приймаються судом лише у виняткових випадках, якщо учасник справи надав докази неможливості їх подання до суду першої інстанції з причин, що об'єктивно не залежали від нього.

Згідно ст. 376 ЦПК України, підставами для скасування судового рішення повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни судового рішення є: 1) неповне з'ясування обставин, що мають значення для справи; 2) недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими; 3) невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи; 4) порушення норм процесуального права або неправильне застосування норм матеріального права.

Відповідно до ч. 1 ст. 375 ЦПК України, суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а судові рішення без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції ухвалив судові рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Відмовляючи у задоволенні позову суд першої інстанції виходив із того, що позивачем не надано доказів щодо обсягу спадкового майна, його вартості. Тому, за нормами ч. 1 ст. 1282 ЦК України, у відповідачів не виникло і обов'язку задовольнити вимоги кредитора. Також, суд зазначив, що дружина померлого відповідача претендує на половину спадкового майна.

Судова колегія погоджується з висновками суду першої інстанції виходячи з наступного.

Судом встановлено, матеріалами справи підтверджено, що 05 серпня 2008 року між ЗАТ «ОТП Банк» (в цей час - ПАТ «ОТП Банк») та ОСОБА_5 було укладено кредитний договір №ML-502/132/2008, відповідно до умов якого Банк надав ОСОБА_5 кредит у розмірі 55000,0 доларів США строком до 05 серпня 2033 року зі сплатою відсотків за користування кредитом.

22 квітня 2009 року та 18 листопада 2014 року між банком та ОСОБА_5 укладались додаткові договори про змінення процентної ставки.

В зв'язку з невиконанням ОСОБА_5 умов кредитного договору та додаткових договорів до кредитного договору, банком на підставі п. 1.9. кредитного договору направлено вимогу про дострокове виконання ним зобов'язань за кредитним договором в повному обсязі, яка не була виконана.

Станом на 22 березня 2017 року виникла прострочена заборгованість за кредитним договором №ML-502/132/2008 від 05 серпня 2008 року на загальну суму 47483,93 доларів США, що за курсом НБУ становить 1274993,85 гривень, яка складається з: залишок заборгованості за кредитом у розмірі 41142,12 доларів США, що за курсом НБУ становить 1104709,50 гривень; відсотки за користування кредитом за період з 10 грудня 2015 року по 21 березня 2017 року у розмірі 6341,81 доларів США, що за курсом НБУ становить 170284,32 гривень.

ІНФОРМАЦІЯ_3 року ОСОБА_5 ІНФОРМАЦІЯ_2 помер, про що свідчить свідоцтво про смерть серії НОМЕР_1 від 08 червня 2017 року, запис №6154.

Із спадкової справи №460/2017 щодо майна померлого ОСОБА_5 вбачається, що 16 липня 2017 року із заявою про прийняття спадщини до майна померлого звернулася до Сьомої Одеської державної нотаріальної контори спадкоємиця - ОСОБА_3, діюча від імені неповнолітньої дочки ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1; 06 грудня 2017 року звернулась ОСОБА_3 та 11 грудня 2017 року ОСОБА_8 із заявою про відмову від прийняття спадщини за законом.

Також міститься заява ОСОБА_3 від 22.06.2017 року до Третьої державної нотаріальної контори, в якій вона повідомляє, що після смерті її чоловіка, ОСОБА_5, відкрилася спадщина на належне йому майно, яке складається, в тому числі, з квартири АДРЕСА_1.

Згідно ст. 1219 ЦК України до складу спадщини не входять права та обов'язки, що нерозривно пов'язані з особою спадкодавця, зокрема: особисті немайнові права; право на участь у товариствах та право членства в

об'єднаннях громадян, якщо інше не встановлено законом або їх установчими документами; право на відшкодування шкоди, завданої каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; права на аліменти, пенсію, допомогу або інші виплати, встановлені законом; права та обов'язки особи як кредитора або боржника, передбачені ст.608 цього Кодексу.

Відповідно до ч. 2 ст. 1281 ЦК України кредиторів спадкодавця належить протягом шести місяців від дня, коли він дізнався про відкриття спадщини, пред'явити свої вимоги до спадкоємців, які прийняли спадщину, незалежно від настання строку вимоги.

Згідно положень статті 1282 ЦК України спадкоємці зобов'язані задовольнити вимоги кредитора повністю, але в межах вартості майна, одержаного у спадщину. Кожен із спадкоємців зобов'язаний задовольнити вимоги кредитора особисто, у розмірі, який відповідає його частці у спадщині. Вимоги кредитора спадкоємці зобов'язані задовольнити шляхом одноразового платежу, якщо домовленістю між спадкоємцями та кредитором інше не встановлено. У разі відмови від одноразового платежу суд за позовом кредитора накладає стягнення на майно, яке було передане спадкоємцям у натурі.

До спадкоємців боржника обов'язок перед позикодавцями (кредиторами) спадкодавця виникає лише у межах, передбачених статтею 1282 ЦК України, тобто в межах вартості майна, одержаного у спадщину.

Висновок суду першої інстанції про те, що позивачем не надано доказів щодо обсягу спадкового майна, його вартості, що унеможлиблює визначення суми, яка має бути стягнута саме з спадкоємця відповідача по справі узгоджується з правовою позицією викладеною у постанові Верховного Суду у складі Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 13 березня 2019 року у справі №360/1568/16-ц (провадження №61-12563св18).

Цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених законом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних із вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій. Суд розглядає справи не інакше як за зверненням особи, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених нею вимог і на підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках. Збирання доказів у цивільних справах не є обов'язком суду, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Суд має право збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи лише у випадках, коли це необхідно для

захисту малолітніх чи неповнолітніх осіб або осіб, які визнані судом недієздатними чи дієздатність яких обмежена, а також в інших випадках, передбачених цим Кодексом. Учасник справи розпоряджається своїми правами щодо предмета спору на власний розсуд. Таке право мають також особи, в інтересах яких заявлено вимоги, за винятком тих осіб, які не мають процесуальної дієздатності. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Доказуванню підлягають обставини, які мають значення для ухвалення рішення у справі і щодо яких у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, виникає спір. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях. Суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів (ст. 12, 13, 81, 89 ЦПК України).

Враховуючи недоведеність позивачем наявності, об'єму та вартості спадкового майна після смерті ОСОБА_5 суд першої інстанції, з'ясувавши обставини справи та давши належну оцінку зібраним доказам, дійшов до обґрунтованого висновку про наявність правових підстав для відмови ПАТ «ОТП Банк» у задоволенні позову. Вказані висновки суду відповідають зібраним у справі доказам, яким судом дана належна оцінка, правильно визначена юридична природа правовідносин що виникли і закон, який їх регулює, а доводи апеляційної скарги про порушення прав апелянта є необґрунтованими та не спростовують висновків суду першої інстанції, обґрунтовано викладених в мотивувальній частині оскаржуваного рішення.

Доводи апеляційної скарги щодо порушення судом норм матеріального та процесуального права зводяться до незгоди з висновками суду, особистого тлумачення норм матеріального і процесуального права та не впливають на фактичні обставини справи, які встановлені судом відповідно до законодавства та на законність судового рішення.

Одночасно посилання ПАТ «ОТП Банк» на правову позицію викладену у постанові Верховного Суду у складі Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 14 листопада 2018 року у справі №543/15/17 (провадження №61-17943св18), як на підставу задоволення скарг є помилковим, оскільки апеляційний суд застосовує до даних правовідносин останню правову позицію, яка викладена пізніше у постанові Верховного Суду у складі Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 13 березня 2019 року у справі №360/1568/16-ц (провадження №61-12563св18).

Разом з тим, до апеляційної скарги ПАТ «ОТП Банк» надано висновок експертної оцінки оціночної компанії «Вітал-профі» від 03.12.2018 року, ринкова вартість вказаного нерухомого майна складає 1247899,00 грн.

Проте, вказаний доказ не може прийнятись до уваги виходячи з наступного.

Відповідно до вимог ст. 83 ЦПК України сторони та інші учасники справи подають докази у справі безпосередньо до суду. Позивач, особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб, повинні подати докази разом з поданням позовної заяви. Відповідач, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, повинні подати суду докази разом з поданням відзиву або письмових пояснень третьої особи. Якщо доказ не може бути поданий у встановлений законом строк з об'єктивних причин, учасник справи повинен про це письмово повідомити суд та зазначити: доказ, який не може бути подано; причини, з яких доказ не може бути подано у зазначений строк; докази, які підтверджують, що особа здійснила всі залежні від неї дії, спрямовані на отримання вказаного доказу. У випадку визнання поважними причин неподання учасником справи доказів у встановлений законом строк суд може встановити додатковий строк для подання вказаних доказів. У випадку прийняття судом відмови сторони від визнання обставин суд може встановити строк для подання доказів щодо таких обставин. Якщо зі зміною предмета або підстав позову або поданням зустрічного позову змінилися обставини, що підлягають доказуванню, суд залежно від таких обставин встановлює строк подання додаткових доказів. Докази, не подані у встановлений законом або судом строк, до розгляду судом не приймаються, крім випадку, коли особа, яка їх подає, обґрунтувала неможливість їх подання у вказаний строк з причин, що не залежали від неї. Копії доказів (крім речових доказів), що подаються до суду, заздалегідь надсилаються або надаються особою, яка їх подає, іншим учасникам справи. Суд не бере до уваги відповідні докази у разі відсутності підтвердження надсилання (надання) їх копій іншим учасникам справи, крім випадку, якщо такі докази є у відповідного учасника справи або обсяг доказів є надмірним, або вони подані до суду в електронній формі, або є публічно доступними. Докази, які не додані до позовної заяви чи до відзиву на неї, якщо інше не передбачено цим Кодексом, подаються через канцелярію суду, з використанням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи або в судовому засіданні з клопотанням про їх приєднання до матеріалів справи. У разі подання заяви про те, що доданий до справи або поданий до суду учасником справи для ознайомлення документ викликає сумнів з приводу його достовірності або є підробленим, особа, яка подала цей документ, може просити суд до закінчення підготовчого засідання виключити його з числа доказів і розглядати справу на підставі інших доказів.

Згідно ст. 84 ЦПК України Учасник справи, у разі неможливості самостійно надати докази, вправі подати клопотання про витребування доказів судом. Таке клопотання повинно бути подане в строк, зазначений у частинах другій та третій статті 83 цього Кодексу. Якщо таке клопотання заявлено з пропуском встановленого строку, суд залишає його без задоволення, крім випадку, коли особа, яка його подає, обґрунтує неможливість його подання у встановлений строк з причин, що не залежали від неї. У клопотанні повинно

бути зазначено: 1) який доказ витребується; 2) обставини, які може підтвердити цей доказ, або аргументи, які він може спростувати; 3) підстави, з яких випливає, що цей доказ має відповідна особа; 4) вжиті особою, яка подає клопотання, заходи для отримання цього доказу самостійно, докази вжиття таких заходів та (або) причини неможливості самостійного отримання цього доказу. У разі задоволення клопотання суд своєю ухвалою витребує відповідні докази. Суд може витребувати докази також до подання позову як захід забезпечення доказів у порядку, встановленому статтями 116-118 цього Кодексу. Суд може уповноважити на одержання таких доказів заінтересовану сторону. Будь-яка особа, у якої знаходиться доказ, повинна видати його на вимогу суду. Особи, які не мають можливості подати доказ, який витребує суд, або не мають можливості подати такий доказ у встановлені строки, зобов'язані повідомити про це суд із зазначенням причин протягом п'яти днів з дня вручення ухвали. У разі неповідомлення суду про неможливість подати докази, витребувані судом, а також за неподання таких доказів з причин, визнаних судом неповажними, суд застосовує до відповідної особи заходи процесуального примусу, передбачені цим Кодексом. Притягнення винних осіб до відповідальності не звільняє їх від обов'язку подати витребувані судом докази. У разі неподання учасником справи з неповажних причин або без повідомлення причин доказів, витребуваних судом, суд залежно від того, яка особа ухиляється від їх подання, а також яке значення мають ці докази, може визнати обставину, для з'ясування якої витребувався доказ, або відмовити у його визнанні, або може здійснити розгляд справи за наявними в ній доказами, або, у разі неподання таких доказів позивачем, - також залишити позовну заяву без розгляду. У випадках, передбачених законом, апеляційний загальний суд за місцезнаходженням доказів може витребувати докази на прохання третейського суду чи міжнародного комерційного арбітражу або за заявою сторони (учасника) третейського (арбітражного) розгляду за згодою третейського суду чи міжнародного комерційного арбітражу у справі, що розглядається третейським судом (міжнародним комерційним арбітражем), у порядку, встановленому цією статтею. У разі задоволення відповідної заяви суд може зобов'язати особу, у якої такі докази витребовуються, надати такі докази безпосередньо третейському суду або міжнародному комерційному арбітражу або стороні, за заявою якої такі докази витребовуються, для подальшого їх подання третейському суду (міжнародному комерційному арбітражу). В ухвалі про витребування доказів суд вирішує питання забезпечення чи попередньої оплати витрат осіб, пов'язаних із поданням відповідних доказів.

З матеріалів справи вбачається, що позивач вказаними процесуальними правами не скористався, належні докази до суду першої інстанції не подав, висновки суду з приводу зазначеного доказу в рішенні суду відсутні, а диспозитивність цивільного судочинства унеможливорює витребування доказів за ініціативою суду без відповідного клопотання. Обґрунтованих заперечень на спростування висновків суду апелянтом не надано.

Встановлено й це вбачається з матеріалів справи, що оскаржуване судове рішення ухвалено з додержанням норм матеріального та процесуального права. Ухвалюючи рішення у справі, суд першої інстанції повно та всебічно дослідив наявні у справі докази, дав їм належну оцінку, в результаті чого ухвалив законне й обґрунтоване рішення, яке відповідає вимогам ст. 263, 375 ЦПК України, підстави для його скасування відсутні.

Таким чином колегія суддів вважає, що суд першої інстанції розглянув справу відповідно до ст. 13 ЦПК України: за зверненням фізичних осіб, в межах заявлених ними вимог та на підставі наданих ними доказів, доводи апеляційної скарги не дають підстав для висновку про неправильне застосування судом норм матеріального чи процесуального права, які призвели або могли призвести до неправильного вирішення справи.

Керуючись ст. 268, п. 1 ч. 1 ст. 374, 375, 382, 383, 384 ЦПК України, апеляційний суд,

постановив:

Апеляційну скаргу публічного акціонерного товариства «ОТП Банк» залишити без задоволення.

Рішення Малиновського районного суду міста Одеси від 16 листопада 2018 року залишити без змін.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили з моменту її прийняття та може бути оскаржена до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складення повного тексту судового рішення.

Повний текст Постанови складено 25 квітня 2019 року.

Головуючий О.Г.Журавльов

Судді О.С.Комлева

Ю.І.Кравець